

MTV-rapport, som jeg nævnte lige før. I rådgivningsmaterialet redegør Sundhedsstyrelsen for den nyeste viden om, hvilke alkoholbehandlingsmetoder der virker bedst. Materialet omfatter både metoder til patientmodtagelse, kortlægning, visitation og farmakologisk og psykosocial behandling. Desuden er der en gennemgang af metoder til dokumentation af kvalitetssikring og til kvalitetsudvikling.

Det er materiale, der er sendt til kommunerne netop med henblik på at give kommunerne et redskab til at vælge den bedst mulige behandlingsmetode til den enkelte misbruger. Hvis familiebehandling ud fra en faglig vurdering er den bedste metode, kan kommunen beslutte, at familiebehandling skal være et led i behandlingen. Således forholder det sig også med andre behandlingsmetoder som f.eks. samtaleterapi, Minnesotamodellen eller behandling med medicin eller helt andre metoder, som vi slet ikke kender til endnu.

Jeg mener, at udsendelsen af et rådgivningsmateriale fra Sundhedsstyrelsen til kommunerne er den måde, vi fra centralt hold kan understøtte kommunerne i at give den bedst mulige behandling til den enkelte alkoholmisbruger og til dennes familie. På den baggrund kan regeringen ikke støtte Socialistisk Folkepartis forslag.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 17:20

Lone Dybkjær (RV):

På den ene side synes jeg, at ministeren siger, at der er mange store og alvorlige problemer, og på den anden side vil man ikke blande sig i, hvad kommunerne gør. Det er jo ikke noget, man holder sig tilbage for på en lang række andre områder. Det, jeg så synes, man skal spørge sig selv om, er, hvorfor man så gør det her.

Jeg siger ikke, at man i enhver sammenhæng med en familie, hvor der er en alkoholmisbruger, absolut skal have en familiebehandling, men jeg synes, at det skal være en del af kommunens arbejde. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren: Synes ministeren selv, at det er godt nok, altså det, der foregår? Eller er der faktisk behov for, at der sker noget mere? Til trods for nogle af de indsatser, vi har lavet, er der meget dokumentation for, at det står rigtig galt til mange steder.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:21

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nej, jeg synes faktisk ikke, at det er godt nok, men det skal vi sætte ind over for. Der er for mange udbydere af alkoholbehandling, der ikke kan nok. Der er nogle, der er gode, der er endda nogle, der er rigtig gode, som jeg har været rundt at besøge, og så er der også nogle, der ikke kan nok. Derfor skal vi arbejde med en autorisationsmodel eller en eller anden form for autorisation og i hvert fald en kvalitetssikring af dem, der udbyder alkoholbehandling.

Men det ændrer jo ikke ved det, som den her forespørgsel handler om, nemlig at jeg ikke mener, at det er rigtigt, at vi går så langt væk fra borgeren som muligt og fastsætter nogle regler for, hvad alkoholbehandlingen skal indeholde. Det er jo en dynamisk verden, hvor der hele tiden sker nye udviklingstiltag, og derfor er det jo bedst, at de kommunale medarbejdere, der er tæt på den pågældende borger, har et helt klaviatur at spille på og ikke får det begrænset af, at vi har fastsat nogle regler, som i øvrigt hurtigt bliver forældede i forhold til den nyeste viden.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Fru Lone Dybkjær for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:22

Lone Dybkjær (RV):

Regeringen holder sig jo ikke tilbage for at fastsætte centralistiske regler i en lang række sammenhænge. Jeg tror aldrig, vi har haft så mange som under denne regering. Men lad det ligge, jeg spørger bare.

Vi skal jo ikke bestemme, hvad den enkelte kommune skal gøre, men vi skal måske sikre på det her område ligesom på andre områder, at den enkelte kommune også har det her redskab. Hvis ikke det er tilfældet, er der jo noget galt. For der er jo ingen som helst tvivl om – det viser al dokumentation – at der i en lang række sammenhænge er brug for, at der kommer en familiebehandling til. Det er jo ikke nok, at man har forskellige kure til den, der er alkoholmisbruger, det, der skal til, er jo bredere.

Det er vel sådan relativt nyt i opfattelsen af, hvad der skal til, og derfor kunne det jo godt være, at man skulle se på, om kommunerne har tilstrækkeligt blik for, at det faktisk er den totale